

ADVIES Nr. 2.070

Zitting van maandag 29 januari 2018

Ontwerp van koninklijk besluit houdende gelijkstelling, inzake jaarlijkse vakantie, van gedeeltelijke dagen

x x x

ADVIES nr. 2.070

Onderwerp: Ontwerp van koninklijk besluit houdende gelijkstelling, inzake jaarlijkse vakantie, van gedeeltelijke dagen

Bij brief van 9 oktober 2017 heeft de heer K. Peeters, minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit om halve dagen ziekte in geval van een werkhervatting met toestemming van de geneesheer-adviseur gelijk te stellen met gewerkte dagen voor de jaarlijkse vakantie.

Het moet ook een wettelijke basis bieden voor de gelijkstelling van daggedeelten voor de jaarlijkse vakantie in de andere gevallen van gelijkstelling met gewerkte dagen voor de jaarlijkse vakantie.

In zijn brief wijst de minister er eveneens op dat de RJV en de vakantiefondsen de halve dagen ziekteverlof al gelijkstellen voor de jaarlijkse vakantie van de arbeiders.

Het onderzoek van dat punt werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen - Sociale Zekerheid.

Op verslag daarvan heeft de Raad op 29 januari 2018 het volgende advies uitgebracht.

x

x

x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ADVIESAANVRAAG

Bij brief van 9 oktober 2017 heeft de heer K. Peeters, minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit dat de halve dagen ziekte in geval van een werkhervatting met toestemming van de geneesheer-adviseur moet gelijkstellen met gewerkte dagen voor de jaarlijkse vakantie.

Het moet ook een wettelijke basis bieden voor de gelijkstelling van daggedeelten voor de jaarlijkse vakantie in de andere gevallen van gelijkstelling met gewerkte dagen voor de jaarlijkse vakantie.

In zijn brief wijst de minister er eveneens op dat de RJV en de vakantiefondsen de halve dagen ziekteverlof al gelijkstellen voor de jaarlijkse vakantie van de arbeiders.

Initieel omvatte het doorgestuurd ontwerp van koninklijk besluit 9 artikelen:

De artikelen 1, 2 en 5 moeten de nodige technische aanpassingen aanbrengen aan verschillende artikelen van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers teneinde niet-gewerkte daggedeelten te kunnen gelijkstellen met gewerkte dagen, in navolging van de volledige dagen afwezigheid, en dit om de diverse oorzaken van gelijkstelling.

Artikel 3 betreft het mechanisme dat de vakantiefondsen in het verleden toepasten om het gemiddelde aantal uur activiteit per dag om te zetten in dagen arbeidsongeschiktheid. Dat artikel bepaalt (in een nieuw in het voornoemde koninklijk besluit van 30 maart 1967 in te voegen artikel 16 bis) de praktische modaliteiten voor de omzetting van de uren, voor zover de uren in kwestie betrekking hebben op daggedeelten in de gelijk te stellen periode inzake ziekte, namelijk de eerste 12 maanden arbeidsongeschiktheid (artikel 18 van het voornoemde koninklijk besluit van 30 maart 1967).

De artikelen 4 en 6 moeten een reeks technische aanpassingen aanbrengen aan artikel 18, eerste lid, en aan artikel 46 van het voornoemde koninklijk besluit van 30 maart 1967, respectievelijk voor de arbeiders en de bedienden.

Artikel 7 van het ontwerp wijzigt artikel 2, eerste lid van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot vaststelling voor de handarbeiders en ermee gelijkgestelden die verzekeringsplichtig zijn ten opzichte van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders van het fictief loon voor de inactiviteitsdagen die met normale werkelijke arbeidsdagen worden gelijkgesteld door de wetgeving betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers. Die wijziging houdt een verwijzing in naar artikel 16 bis van het voornoemde koninklijk besluit van 30 maart 1967, zoals bepaald in artikel 3 van het ontwerp tot wijziging.

Artikel 8 van het ontwerp is bedoeld om de laatste zin van artikel 3 van het voornoemde koninklijk besluit van 9 januari 1995 te schrappen, volgens hetwelk de bepalingen van dat koninklijk besluit eveneens gelden voor de arbeider die, wanneer hij arbeidsongeschikt is, met toestemming van de geneesheer-adviseur, het werk gedeeltelijk herneemt. Die zin verliest zijn bestaansreden, aangezien de gelijkstelling van de niet-gewerkte daggedeelten in het kader van een gedeeltelijke werkhervatting met toestemming van de geneesheer-adviseur opgenomen is in het voornoemde koninklijk besluit van 30 maart 1967.

Artikel 9 legt tot slot de datum van inwerkingtreding van het koninklijk besluit vast op 1 januari 2018 en is voor het eerst van toepassing op het vakantiejaar 2019, dienstjaar 2018.

Uit het onderzoek van het ontwerp van koninklijk besluit, dat samen met de vertegenwoordigers van de FOD Sociale Zekerheid en de RJV is gevoerd in de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen - Sociale Zekerheid, is gebleken dat artikel 3 overbodig is geworden en uit het ontwerp van koninklijk besluit gehaald kon worden.

Volgens de toelichting van de RJV zetten de vakantiefondsen de uren niet meer om in dagen sinds de inwerkingtreding van de DMFA. Via die aangifte wordt de nodige informatie rechtstreeks verstuurd zodat de gedeeltelijke dagen van deeltijdse werkhervatting kunnen worden gelijkgesteld voor de hele dag, zonder dat het vakantiefonds de omzetting moet doen.

Bijgevolg verliest ook artikel 7 van het ontwerp van koninklijk besluit, dat in de regelgeving een verwijzing moest voorzien naar artikel 16 bis zoals voorzien in artikel 3 van het ontwerp, zijn bestaansreden.

De vertegenwoordigers van de administratie en de beleidscel van de minister van Werk hebben aangegeven het ontwerp van koninklijk besluit en de aanvraag tot advies van de Raad dienovereenkomstig te willen wijzigen (schrapping van de artikelen 3 en 7 van het ontwerp van koninklijk besluit).

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

A. Algemene beschouwingen

De Raad heeft met veel belangstelling kennis genomen van het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, dat nauwkeurig werd onderzocht in de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen - Sociale Zekerheid, samen met de vertegenwoordigers van de RJV en de FOD Sociale Zekerheid.

Hij neemt in het bijzonder nota van de veranderingen die zijn aangebracht in het initiële ontwerp en meer in het bijzonder van de schrapping van de artikelen 3 en 7 (zie punt I. hierboven) van het ontwerp van koninklijk besluit.

Uit de door de beleidscel van de minister van Werk verstrekte toelichting maakt de Raad op dat het voorgelegde ontwerp voornamelijk bedoeld is om de re-integratie van werknemers te bevorderen na een periode van arbeidsongeschiktheid, door voor te stellen om de niet-gewerkte halve dagen gelijk te stellen met gewerkte dagen in het kader van een gedeeltelijke werkhervatting met toestemming van de geneesheer-adviseur.

Daardoor wordt een einde gesteld aan de anomalie dat in geval van een gedeeltelijke werkhervatting in het bediendestelsel momenteel de volledige dagen afwezigheid worden gelijkgesteld voor de jaarlijkse vakantie, en de halve dagen afwezigheid niet.

De Raad staat helemaal achter die doelstelling. Hij haalt evenwel aan dat de voorgestelde wijzigingen van het voornoemde koninklijk besluit van 30 maart 1967 betrekking hebben op alle oorzaken van gelijkstelling die zijn voorzien in de regelgeving inzake jaarlijkse vakantie en het vastlegde kader voor de re-integratie van langdurig zieke werknemers ruimschoots overschrijden.

B. Alternatief voorstel

Aangezien die anomalie dringend verholpen moet worden, stelt de Raad bijgevolg als alternatief voor de bepalingen in het voorgelegde ontwerp voor om in het voornoemde koninklijk besluit van 30 maart 1967 een enkele nieuwe bepaling op te nemen die erin voorziet dat, voor de berekening van de duur van de vakantie en het vakantiegeld, in geval van een gedeeltelijke werkhervatting met toestemming van de geneesheer-adviseur (d.w.z. in het kader van artikel 100, § 2 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen), de gelijkstelling met gewerkte dagen zowel voor de volledige dagen arbeidsonderbreking als voor de gedeeltelijke dagen arbeidsonderbreking geldt, in geval van ziekte of ongeval van gemeen recht.

In geval van re-integratie ingevolge een beroepsziekte of een arbeidsongeval zou de gelijkstelling moeten gebeuren volgens gelijkaardige ongeschiktheidsvoorwaarden als die die bepaald zijn in artikel 100, § 2 van de voornoemde gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

De Raad vraagt tot slot dat die nieuwe bepalingen worden ingevoerd, onverminderd de huidige methode van de administratie voor de gelijkstelling van niet-gewerkte daggedeelten met gewerkte dagen voor de andere gelijkstellingsoorzaken dan ziekte of ongeval die bepaald zijn in de regelgeving inzake jaarlijkse vakantie.

C. Wijziging van artikel 3 van het voornoemde koninklijk besluit van 9 januari 1995

De Raad onderschrijft het voorstel om, omwille van de duidelijkheid, de laatste zin van artikel 3 van het voornoemde koninklijk besluit van 9 januari 1995 te schrappen, die het volgende bepaalt: “deze bepalingen gelden eveneens voor de arbeider die, wanneer hij arbeidsongeschikt is, met toestemming van de geneesheer-adviseur, het werk gedeeltelijk herneemt”.

D. Inwerkingtreding

Het ontwerp van koninklijk besluit voorziet in een inwerkingtreding op 1 januari 2018, zodat de regeling voor een eerste keer van toepassing is op het vakantiejaar 2019, vakantiedienstjaar 2018.

De Raad kan hiermee instemmen.
